

DOSARUL: NR. 12-1-48466-1307*****17 (1-*****01/*****22)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 aprilie *****24

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecător
Judecători
Grefierii

Sergiu Daguţa
Denis Guzun, Livia Mitrofan
Elena Toacă şi Ion Cupcea

cu participarea:

Procurorului
Apărătorului
Inculpatului

Gheorghiştean Irina
Turceac Ivan,
Bivol Garri

examinând în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Bivol Garri *****, născut la *****, în satul *****, r-l Orhei, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, cu studii superioare juridice, căsătorit, are la întreţinere 1 copil minor, domiciliat în mun.Chişinău, bd.*****, ***** (înregistrare la domiciliu în mun.Chişinău, str. *****, *****), IDNP *****, fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 307 alin.(1) din Codul penal, prin ordonanţa din 16.06.*****23 privind modificarea învinuirii în instanţa de judecată (*în sensul atenuării acuzării*),

Termenul total de examinare a cauzei: 13.02.*****17 – 22.04.*****24.
Procedura de citare legală, fiind executată.

Cu referire la materialele cauzei penale şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

A C O N S T A T A T:

1. De către organul de urmărire penală, **Bivol Garri *******, este învinuit în aceea că el, exercitând funcția de judecător în cadrul Judecătoriei Centru mun. Chișinău, fiind astfel, potrivit prevederilor art. 123 alin. (3) din Codul penal, *persoană cu funcție de demnitate publică*, a comis infracțiunea de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, după cum urmează:

Bivol Garri, în perioada anului *****13, exercitând funcția de judecător, *fiind numit în funcție de judecător la Judecătoria Centru mun. Chișinău prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.1810-III din 13.05.*****04 pe un termen de 5 ani, ulterior prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2333-IV din 07.09.*****09 numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă*, fiind la momentul comiterii infracțiunii *persoană cu funcție de demnitate publică* al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova și de art.11 alin.(1) din Legea nr.544 din *****.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, -

- contrar prevederilor art.2 alin.(3) al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16.07.*****10, din care rezidă că persoana cu funcție de demnitate publică este obligată să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar principiilor legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării,-

- contrar dispoziției art.15 alin.(1), (2) al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din *****.07.1995, din care relevă că judecătorul este obligat să fie imparțial, să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, să respecte întocmai cerințele legii la îndeplinirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației, să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, la 14.02.*****13 a pronunțat cu bună-știință o hotărâre contrară legii, în următoarele circumstanțe:

La 07.02.*****13 la Judecătoria Centru mun. Chișinău, cu cerere ce a fost înregistrată sub nr.5109, s-a adresat compania „Tottenham Management LTD” (cu adresa juridică: 41 *****street ***** , ***** , Co. number *****) privind încasarea datoriei în sumă de 640.000.000 dolari SUA, în mod solidar de la

companiile ООО „Атлантик” (ОГРН *****, ИНН *****, КПП *****Российская Федерация, г. Москва, ул. ***** д. *****, стр.2 оф. *****), Dodia (Proprietary) Limited (ОАК COURT, Caledon Street, Somerset West, Western Cape, 7129, South Africa, Регистрационный номер *****, ООО „Моренто” (ОГРН *****, ИНН *****, КПП *****Российская Федерация, г. Москва, пр-кт Вернадского, д. *****, ком.*****), ООО „ИнтерМаг” (ОГРН *****, ИНН *****, КПП 770****1001, Российская Федерация, г. Москва, ул.Рождественка *****), ООО „Голеон” (ОГРН *****, ИНН *****, *****Российская Федерация, г. Москва, ул. Новослободская, дом.*****, ст.8, пом.И) și persoana fizică Radu Vasili (anul nașterii *****, с.р. *****01002331794, Republica Moldova, mun.Chișinău, or.Codru, str. Costiujeni, 12/7, ap.10), *datele respective fiind notificate în cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești.*

Potrivit celor expres indicate în cerere, pretinsul creditor nu a anexat careva documente în susținerea argumentelor sale.

Ca rezultat, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la data de 12.02.****13, cu mențiunile aferente taxei de stat și anexelor - "Nu este", cauzei civile i-a fost atribuit numărul manual: 2po-93/13, care a fost repartizată spre examinare judecătorului Garri Bivol.

La 14.02.****13, judecătorul Garri Bivol, având spre examinare cererea companiei Tottenham Management LTD, înregistrată la Judecătoria Centru mun. Chișinău la 07.02.****13, privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 640.000.000 dolari SUA, în mod solidar de la companiile: ООО „Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто”, ООО„ИнтерМаг”, ООО„Голеон” și persoana fizică – cetățean al R.Moldova, Radu Vasili, conștientizând faptul că cererea înregistrată *este depusă din numele pretinsului creditor „Tottenham Management LTD” fără a se indica numele și funcția semnatarului, precum și nu conținea în anexă careva documente în susținerea alegațiilor creditorului*, fiind în exercițiul funcției de magistrat, a decis în opinia acuzării, ca contrar legii să pronunțe cu bună-știință un act judecătoresc.

În continuare, judecătorul Garri Bivol, conștientizând asupra faptului de pronunțare ilegală a ordonanței judecătorești, întru a nu deconspira acțiunile sale și de a nu crea suspiciuni rezonabile a implicării sale în actul de justiție dincolo de limitele legii, premise ce ar fi pus la îndoială actul de dispoziție judecătoresc ce l-a pronunțat, contrar pct.10) al Instrucțiunii cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în judecătorii și curțile de apel aprobate prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 473/21 din 18.12.****08, a acceptat și anexat la dosar *acte în copii neautentificate* în modul corespunzător (în limba engleză și rusă), fără a fi supralegalizate de statele de origine, adică Federația Rusă, Marea Britanie și de Republica Africa de Sud, precum și fără a fi supralegalizate de

misiunea diplomatică sau de oficiul consular al Republicii Moldova în statul de origine, fie de misiunea diplomatică sau de oficiul consular al statului de origine în Republica Moldova și ulterior, în ambele situații, de Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Moldova, și fără a fi traduse în limba de stat prin neautentificarea traducerii în modul stabilit.

Concomitent, magistratul a acceptat și anexat în copii neautentificate corespunzător, inclusiv notarial: contractul de finanțare cu scop determinat, actul de primire-predare a cambiilor, contractele de fidejusiune, statutul companiilor implicate în litigiu, procura pe numele lui Vladimir Luțenco, născut la 31.01.1982, două pretenții datate cu 18.01.*****13 din care una adresată debitorului Vasili Radu iar a doua fără adresat pretins a fi expediată restul debitorilor, dovada de achitare a taxei de stat în sumă de 25.000 lei, adică ordinul de încasare a numeralului nr.0302-H000 din 11.02.*****13, pretins a fi achitat de către reprezentantul Tottenham Management LTD, Vlodymir Luțenco, care de facto la acea dată nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, copia autenticată notarial la 08.02.*****13 a buletinului de identitate pe numele lui Vasili Radu, precum și înscrisuri pretins a fi prezentate din partea reprezentanților debitorilor Dodia (Proprietary) Limited, ООО "АТЛАНТИК", ООО „Моренто”, ООО „ИнтерМар”, ООО „Голеон” și persoana fizică Vasili Radu, care nu au fost înregistrate în instanța de judecată în modul prevăzut de instrucțiune, totodată constatându-se cert că actele vizate au fost întocmite și, respectiv, anexate ulterior zilei înregistrării în cancelarie a cererii propriu-zise de eliberare a ordonanței judecătorești.

Urmare a acestora, tot la 14.02.*****13, aflându-se în biroul de serviciu din incinta Judecătoriei Centru mun. Chișinău, situată pe str. Bulgară 43 mun. Chișinău, judecătorul Garri Bivol, făcând uz de competențele sale profesionale în domeniul jurisprudenței, conștientizând consecințele prejudiciabile ale faptei sale, examinând cauza nr.2po-93/13, în lipsa act juridic valabil care ar atesta împuternicirile lui Vladimir Luțenco născut la 31.01.1982 pentru a depune cerere de eliberare a ordonanței judecătorești din numele creditorului Tottenham Management LTD, contrar prevederilor art.137 alin.(1), 138 alin.(4), 139 alin.(1), 344 alin.(1), 170 alin.(1) lit.e), 347 alin.(3) și (4), 466 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură civilă și art.39, 40 al Legii cambiei nr.1527 din 22.06.1993, a pronunțat și semnat cu bună-știință un act judecătoresc – hotărârea judecătorească ce a îmbrăcat forma de *ordonanță judecătorească cu nr.2po-93/*****13 din 14.02.*****13*, în pofida existenței criteriilor prevăzute de art.348 alin.(1) și (2) și 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii și să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești; prin care a admis cererea Tottenham Management LTD de încasare solidară a sumei de 640.000.000 dolari SUA de la preținșii debitori (bani care potrivit cursului oficial

stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru data de 14.02.*****13 constituiau 7.714.752.000 lei MDL), sumă ce urmează a fi calificată prin prisma prevederilor art.126 din Codul penal, ca fiind proporții deosebit de mari.

În consecința faptei prejudiciabile comise de către judecătorul Garri Bivol, actul judecătoresc datat din 14.02.*****13 și emis de către acesta, a fost transmis prin intermediul persoanelor neidentificate executorului judecătoresc Svetlana Mocan, care în perioada 27.02.*****13-08.07.*****13 a încasat forțat mijloace bănești în sumă totală de 19.882.797.723 Ruble rusești de pe conturile corespondente ale băncilor din Federația Rusă deschise la BC "Moldinconbank", ulterior mijloacele financiare fiind convertite și transferate în conturile companiei „Tottenham Management LTD”, ca urmare, fiind afectată imaginea justiției din Republica Moldova pe plan internațional, cât și adusă atingere încrederii în instanțele de judecată la nivel național, astfel fiind discreditată înalta funcție de judecător.

1.2. Astfel, de către organul de urmărire penală, *acțiunile judecătorului Bivol Garri au fost calificate potrivit art.307 alin.(1) din Codul penal, adică „Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii”.*

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

2. Inculpatul *Bivol Garri*, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște. Consideră neîntemeiată și lipsită de temei juridic chiar pornirea urmăririi penale, pe motiv că:

1) Ordonanța emisă de el la momentul pornirii urmăririi penale nici nu a fost contestată, era intrată în vigoare, iar Procuratura și-a arogat împuternicirea de a declara după care criterii, că ordonanța este sau nu ilegală.

2) Este faptul că art. 307 în mod exhaustiv, prevede că actele judecătorești care fiind vadit ilegale, pentru pronunțarea acestora survine răspunderea penală a judecătorului. Judecătorul nu pronunță ordonanța ci o emite în procedura prevăzută de capitolul ***** CPC. Este o procedura de primire și emitere actul judecătoresc total diferit de art. 307 CP. Ordonanța judecătorească prin esența sa apriori nu poate fi vadit ilegală pe motiv că aceasta nu este supusă cailor de atac în instanța ierarhic superioară, este anulată de însăși judecătorul care a emis-o în cazul depunerii de către debitor a obiectelor. Mai mult decât atât legislatorul nici nu prevede obligativitatea, motivării acestor obiecte în garnitura de fapte dovezii, opinii cum este prevăzută ca trebuie să contină o cerere de Apel sau Recurs, doar cu obligativitatea ca să fie cu referire la circumstanțele de fond.

Anularea ordonanței nu are ca efect pierderea procesului sau refuzul părții care să adreseze în pretențiile sale ci are pur și simplu obligația sau comunicarea acestuia că este în drept să se adreseze în procedura contencioasă. Mai mult decât atât și taxa de stat în jumătate pentru procedura contencioasă. Faptul că ordonanța

judecătorească nu este anulată de însăși autorul acestuia ca fiind una ilegală, faptul că ordonanța nu se supune căilor ordinare de atac, exclude în mod logic și juridic constatarea ca aceasta este una vădit ilegală. Caracterul vădit ilegal, temeinicia și legalitatea oricărui act judecătoresc în exclusivitate aparține instanței ierarhic superioare de Apel, sau după caz de Recurs. În acest sens au fost mai mult hotărârile ai Curții Constituționale, iar express, în pc. 7. 3 din *****10 a hotărârii, referitor la Controlul Legalității actelor judecătorești.

Din sensul prevederilor și acestui punct și a întregii hotărârii, în cazul concret, deci procurorul nu poate porni urmărirea penală la discreția sa considerând că o Hotărâre este una vădit ilegală, alta nu. Caracterul asupra legalității și netemeinicii actului judecătoresc se expune asupra sa doar instanța ierarhic superioară. Numai când instanța ierarhic superioară examinând, cererea de apel sau de recurs, o găsește vădit ilegală, actul judecătoresc contestat, fapta pentru care o anulează, doar asta ar putea în anumite condiții să acorde dreptul procurorului de a porni urmărirea penală.

Mai mult decât atât, inculpatul a declarat că codul de procedura civilă, statuează că Ordonanța judecătorească, este distinctă, aparte, de alte acte judecătorești, cum ar fi Hotărârea, Încheierea sau Decizia. Este descrisă distinct și explicat în cum se emite și cum se pronunță ordonanța.

Consideră că din aceleași motive, legislatorul nu a plasat ordonanța în dispoziția art. 307 din Codul penal.

Art. 3 alin. (2) din CP, care face parte din capitolul de principii de baza a dreptului penal, spune că: Interpretarea extensivă defavorabilă sau aplicarea prin analogie a legii penale, sunt interzise.

A mai indicat că potrivit lui, acesta este o piatră de căpătîi a întregului sistem de drept penal, deoarece dacă s-ar admite interpretarea de către diferiți participanți la proces, sau de către instanța de judecată, analogia sau altele, am putea fi în fața unui dezmăț juridic. Anume din acest motiv art. 3 alin. (2) CP interzice aplicarea extensivă defavorabilă și prin analogie.

Cu referire la procedură, inculpatul a declarat că încă la etapa urmăririi penale, apărarea a depus o plângere în ordinea art. 313 CPP, vizavi de modul în care a fost ridicat, păstrat, dosarul de Ordonanța 2PO. Încă 7 ani în urmă, începutul anului *****17, a depus plîngere către Procurorul ierarhic superior, care în decursul termenului prevăzut de lege nu a reactionat la aceasta plîngere. Plîngerea a fost depusă la judecătorul de instrucție la aceeași perioadă, care a transmis-o la instanța de fond, deoarece cauza era deja în instanța.

Consideră că cauza penală în privința sa, pe art. 307 alin. (2) a fost pornită abuziv de către procuror, pentru o faptă neprevăzută de legea penală. Și pe tot parcursul sa străduit, a încercat de a inventa diferite analogii, utiliza diferite sintagme, chiar în rechizitoriu sunt denumite diferit.

Inculpatul a mai declarat că cererea privind eliberarea ordonanței judecătorești, cu toate actele anexate la aceasta, a fost primită și ridicată din cancelarie, de către grefiera Alexandra Nadolschi. De fapt, ca și oricare cerere, toate au fost ridicate de grefier. Martorul a fost audiat în ședința de judecată, a confirmat acest lucru ca a primit cererea, și a confirmat prezenta la cerere a actelor anexate. Procedura de examinarea Ordonanței nu presupune contactarea judecătorului cu persoanele indicate în cerere.

La fel inculpatul a mai indicat că în îndatoririle sale de serviciu, în cadrul îndeplinirii tuturor acțiunilor prevăzute de lege, pentru exercitarea corectă și conform legii a funcției de Judecător. Fapt, pe care pe tot parcursul activității, sa străduit să-l îndeplinească cu strictete. A îndeplinit toate acțiunile prescrise de lege, pentru exercitarea funcției deținute. Totodată nu cunoaște cum a apărut sau dispărut copia buletinului lui Radu Vasile, reiterează că încă în februarie *****17, a depus pe numele procurorului ierarhic superior plingere în ordinea art. 313 CPP, vizavi de ilegalitățile admise de procuror, la ridicarea, păstrarea, administrarea, dosarului de Ordonanță. Aceste afirmații au fost formulate, încă exact 7 ani în urmă. În februarie *****17, în termenul prevăzut de lege, procurorul ierarhic superior, era în drept să se expună asupra faptelor invocate, însă nu a făcut-o. Nici măcar o Ordonanță formală nu a fost prezentată. Din răspunsul său indică asupra faptului că, nu se poate expune nici asupra unei fișe din dosarul de Ordonanță, deoarece aceasta a fost ridicată, și păstrată cu încălcarea flagrantă a procedurii și rigorilor Codului de procedură penală.

În continuarea întrebărilor adresate de către procuror, inculpatul a declarat că, competența teritorială la emiterea Ordonanței a fost respectată în tocmai. Adresa debitorului respectiv fiind atestată în circumscripția Judecătoriei Chișinău, sectorul Centru. Atestarea domiciliului debitorului în sectorul Centru mun. Chișinău, sa adevărat prin actele cauzei care le-a avut în față la acel moment. Dacă își amintește corect, era vorba de un contract de locațiune, iar potrivit legislației naționale, viza de reședință nu adevărește întotdeauna domiciliul persoanei. Actul respectiv, se conținea la materialele cauzei, atunci când a fost în față sa, ulterior ce au fost cu aceste acte, el nu cunoaște. Nu poate sa afirme sau să infirme când sa înregistrat cererea, când sa achitat taxa. Cererea de chemare în judecată a fost ridicată de către grefier. Ea primea și semna toate actele venite din sursa cancelariei. Nu a controlat și nici nu cunoaște când a fost înregistrată acțiunea și când a fost primit bonul de achitarea taxei de stat. A avut cererea privind eliberarea Ordonanței judecătorești, contractul generator de obligații contractuale, a avut câteva pretenții ale creditorului către debitor și a avut recunoașterea de către debitor a pretențiilor formulate. Acestea au fost pilonii probatorii care au stat la baza adoptării soluției care a fost. Mai comunică că nu putea sa nu fie dovada achitării taxei de stat, și sa fie emisă Ordonanța. Nu a primit nici un act niciodată, anume pe

cauza respectivă, și nici pe o alta cauza nu a primit careva acte. Toate actele au fost primite de către greșier, care a fost audiată.

Pe tot parcursul de activitate, sa străduit ca fiecare colaborator cu care lucrează, sa aibă certitudinea ca nu este doar un executor, dar are drepturi, și responsabilități, inclusiv cu greșiera și cu cazul respectiv, de aceea și ea era responsabilă de toate actele care se ridica, se primesc și se anexează la dosar. Nu cunoaște în ce acte se semnează greșierul și cum se numesc acestea, la primirea în cancelarie a documentelor. Expedierea actelor judecătorești nu tine de competența judecătorului. Nu poate comunica cine este responsabil de expedierea actelor judecătorești (greșierul sau cancelaria).

Inculpatul a mai relatat că, stabilirea competenței privind eliberarea și înmânarea Ordonanței judecătorești, cu element de extranietate, consideră ca nu tine de competența judecătorului. Judecătorul semnează atâtea copii câte parti sunt în cauza și transmite în cancelarie. În atribuțiile judecătorului nu intra alegerea modalității și înmânarea copiilor de pe actele judecătorești.

3. În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat recunoașterea culpabilă a inculpatului Bivol Garri în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 307 alin. (1) din Codul penal, cu încetarea procesului penal dat fiind faptul intervenirii termenului de prescripție, iar în susținerea acuzării, au fost audiați martori și cercetate nemijlocit în ședință de judecată mijloacele de probă, după cum urmează:

3.1. Declarațiile martorilor:

3.1.1. Vasili Radu, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că în perioada anilor ****13-****16 a domiciliat doar pe str.Dimo, 29/2, ap.48 din mun.Chișinău, adresă pe care are viză de reședință până în prezent.

Cet.Andrei Cazacu nu-i este cunoscut și nu a semnat cu acesta nici un contract de chirie a bunului imobil din str. Costiujeni 12/7, ap.10 din or.Codru, mun.Chișinău. Pe adresa menționată nu a locuit niciodată.

Companiile Tottenham Management LTD, ООО „Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто”, ООО„ИнтерМаг” și ООО„Голеон” nu-i sunt cunoscute. La fel nu-i cunoaște nici pe reprezentanții acestora. Despre acestea a aflat în cadrul audierii în calitate de martor.

Despre semnarea între companiile Tottenham Management LTD și Dodia (Proprietary) Limited la 24.10.****12 a contractului de finanțare în sumă de 640000000 dolari SUA, precum și existența contractului de fidejusiune din 21.12.****12 semnat din numele său cu Tottenham Management LTD, la fel a aflat în cadrul audierii.

Contractul de fidejusiune din 21.12.****12 nu l-a mai văzut anterior, nu este semnat de el, ci de o altă persoană.

Careva notificări din partea companiei Tottenham Management LTD referitor la întoarcerea datoriei în sumă de 640000000 dolari SUA nu a primit și respectiv nu a dat careva răspunsuri.

Despre depunerea de către compania Tottenham Management LTD în Judecătoria Centru a cererii de chemare în judecată pentru revendicarea în mod solidar a datoriei în mărime de 640 milioane dolari SUA și examinarea cauzei de către judecătorul Garri Bivol, la fel a aflat în cadrul audierii în calitate de martor.

Conținutul scrisorii adresate judecătorului Garri Bivol în care se indică că a luat cunoștință cu ordonanța din 14.02.*****13 cu numărul 2po-93/*****13 și careva pretenții la aceasta nu are nu a fost întocmit de el și nici nu a încredințat pe cineva să întocmească astfel de scrisoare. Despre existența ordonanței judecătorești nr.2po-93/*****13 nu cunoștea până la momentul audierii sale în calitate de martor, copia acesteia nu a primit și conținutul ei nu i-a fost adus la cunoștință.

În context, martorul a comunicat, că niciodată nu a autentificat copia buletinului de identitate la notarul Tatiana Ungureanu, însă prin anul *****12, având nevoie stringentă de bani, a dat unei persoane terțe necunoscute copia buletinului de identitate și după aplicarea semnăturii pe un contract întocmit în limba română a primit suma de 100 dolari SUA.

3.1.2. Alexandra Nadolschi care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că, a activat în calitate de grefier la Judecătoria Centru mun.Chișinău în perioada 02.01.*****13-19.01.*****15, lucrând cu judecătorul Garri Bivol. Relațiile cu judecătorul nominalizat erau colegiale de subordonare. În perioada dată, în atribuțiile de serviciu se includeau: luarea corespondenței întocmirea dosarelor, proceselor verbale, scrisorilor, citațiilor, borderourilor, titlurilor executorii, precum și predarea dosarelor în cancelarie.

Circumstanțele primirii din cancelarie a dosarului pornit la cererea Tottenham Management Ltd nu-și amintește, însă potrivit registrului de evidență a corespondenței intrate în cancelaria Judecătoriei Centru mun.Chișinău, acest dosar a fost primit de ea la 14.02.*****13, fapt pentru care s-a semnat în registru. Actele primite le-a transmis în aceeași zi direct judecătorului Garri Bivol, fapt relevant inclusiv și din conținutul ordonanței judecătorești cusută la cauza civilă care a fost emisă la 14.02.*****13.

Niciodată nu a primit de la părți documente pentru a le transmite judecătorului.

În cazul în care părțile pe dosarul civil expediau anumite scrisori prin intermediul serviciilor poștale, la dosar se anexau plicurile acestor scrisori.

Toate documentele urmează a fi înregistrate în cancelaria judecătoriei sau prezentate în ședința de judecată.

După adoptarea hotărârii, judecătorul i-a transmis dosarul pentru a fi cusut, borderoul fiind întocmit probabil de persoana care se afla la practică, după ce dosarul l-a transmis în cancelarie.

Nu își amintește să fi eliberat cuiva copia de pe ordonanța judecătorească din 14.02.*****13.

3.1.3. Radu Șveț, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că, în luna februarie *****13 a activat în funcție de asistent judiciar la judecătorul în Judecătoria Centru mun.Chișinău Garri Bivol.

Nu cunoaște cine este autorul proiectului ordonanței judecătorești din 14.03.*****13 pronunțată de judecătorul Garri Bivol în cadrul dosarului nr.2po-93/13, dar de regulă în acea perioadă el făcea proiecte de documente deoarece judecătorul avea volumul mare de lucru.

Companiile Tottenham Management LTD, ООО „Атлантик, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто”, ООО„ИнтерМаг” și ООО„Голеон” și persoana fizică Vasili Radu din mun. Chișinău, toate vizate în dosarul nr.2po-93/13, nu-i sunt cunoscute.

Niciodată nu au fost cazuri ca prin intermediul lui, părțile pe dosar să transmită judecătorului sau grefierului careva acte pentru anexarea la dosar. Toate documentele urmează a fi înregistrate în cancelaria judecătoriei sau prezentate în ședința de judecată.

Mai mult, în cazul procedurilor de ordonanță toate documentele se anexează la cererea de eliberare a ordonanței și se depun prin intermediul cancelariei.

Nu cunoaște nimic despre modul anexării unor documente la dosarul nr.2po-93/13, după data depunerii cererii în cancelarie.

3.2. În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și anume:

- **Procesul-verbal din 19.09.*****16**, de ridicare în temeiul ordonanței din 19.09.*****16 a documentelor din dosarul penal nr.*****14978027 (ordonanța de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr.*****14978027, ordonanța din 14.02.*****13 emisă de către judecătorul Garri Bivol în cadrul cauzei civile nr.2p/o-93/*****13 cu mențiunea BC ”Moldindconbank” privind achitarea deplină a sumei de 640 000 000 dolari SUA la 08.07.*****13, care a fost prezentată prin intermediul executorului judecătoresc BC ”Moldindconbank” pentru executare, încheierea nr.137/59/*****13 din 21.02.*****13 a executorului judecătoresc Svetlana Mocanu către BC ”Moldindconbank”, demersul Curții Supreme de Justiție cu nr.5s-72/14 din 17.04.*****14, prin care se expediază în adresa Procuraturii Anticorupție nota informativă și cauzele în procedură de ordonanță și copia autenticată a notei informative a Curții Supreme de Justiție privind examinarea cauzelor procedură în ordonanță ce vizează încasare unor sume considerabile de la agenți economici, răspunsul BC „Moldindconbank” SA din

24.09.****16 cu nr.11055 cu anexele, raportul Băncii Naționale a Moldovei din 07.07.****14 privind rezultatele controlului efectuat la BC „Moldindconbank” SA cu materialele anexă, în care se relevă că la BC ”Moldindconbank” s-au admis încălcări la executarea ordonanțelor inclusiv a celei emise de Garri Bivol. Astfel, având la bază ordonanța emisă de Garri Bivol, și existența în sistemul SWIFT a informației privind efectuarea de către băncile din Federația Rusă a unor plăți în/din adresa Tottenham Management LTD, executorii judecătorești, clienți ai băncii au efectuat operațiuni de încasare a mijloacelor bănești din conturile corespondente ale băncilor din Rusia deschise la BC ”Moldindconbank”. Ulterior, mijloacele bănești încasate în conturile executorilor judecătorești în ruble rusești au fost convertite în dolari SUA și euro și transferate Tottenham Management LTD în conturile deschise în BC ”Moldindconbank” cât și conturile acestuia din Trasta Komerbanka din Letonia).

- **Procesul-verbal din 15.09.****16**, de ridicare din Judecătoria Centru mun. Chișinău a dosarului nr.2po-93/13 inițiat la cererea Tottenham Management LTD, examinat la 14.02.****13 de judecătorul Garri Bivol.

- **Procesul-verbal din 21.12.****16**, privind cercetarea/examinarea dosarului civil cu nr.2po-93/13, inițiat la cererea companiei Tottenham Management LTD și examinat la 14.02.****13 de către judecătorul Garri Bivol.

- **Procesul-verbal din 01.02.****17**, de cercetare a Volumului II a dosarului nr.2po-93/13 la cererea companiei Tottenham Management LTD.

- **Procesul-verbal din 01.02.****17**, de examinare a răspunsurilor nr.424 din data de 10.10.****16 și nr. 1/822 din 18.10.****16 Judecătoriei Centru mun. Chișinău și, respectiv Agenției de administrare a instanțelor judecătorești.

- **Procesul-verbal din 13.10.****16**, de ridicare a procedurii de executare nr.137-59/****13, inițiată de executorul judecătoresc Svetala Mocan potrivit ordonanței din 14.02.****13, pronunțată de judecătorul Garri Bivol, prin care s-a dispus încasarea de la companiile ООО„АТЛАНТИК”, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто” ООО„ИнтерМар”, ООО„Голеон” și persoana privată Vasili Radu în beneficiul companiei Tottenham Management LTD a datoriei în sumă de 640000000 dolari SUA.

- **Procesul-verbal din 05.10.****16**, de ridicare din Judecătoria Centru mun. Chișinău a registrelor de evidență a corespondenței parvenite în perioada anului ****13.

- **Procesul-verbal din 08.12.****16**, de examinare a registrelor de evidență a corespondenței parvenite în Judecătoria Centru mun. Chișinău în perioada 21.01.****13-****.03.****13.

- **Procesul-verbal din 27.10.****16**, de ridicare a fișei de evidență a cauzei civile nr. 2po-93/13.

3.3. Documentele anexate:

- **Copia autenticată a ordonanței de pornire a urmăririi penale în cauza penală nr. *****14978027**, care atestă faptul că, la 14.02.*****14 procurorul în Procuratura Anticorupție, Adriana Bețișor a pornit urmărirea penală pe faptul spălării banilor în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art.243 alin.(3) lit.b) Cod penal.

- **Copia autenticată a ordonanței din 14.02.*****13**, emisă de către judecătorul Garri Bivol în cadrul cauzei civile nr.2p/o-93/13 cu mențiunea BC "Moldindconbank" din 08.07.*****13 privind achitarea deplină a sumei de 640 000 000 dolari SUA, care a fost prezentată prin intermediul executorului judecătoresc.

- **Copia autenticată a încheierii nr.137/59/*****13 din 22.07.*****11 a executorului judecătoresc Svetlana Mocan**, către BC "Moldindconbank", din care relevă că, la 18.02.*****13 a fost inițiată procedura de executare, inclusiv cu emiterea respectivei încheieri de asigurare a executării documentului executoriu. Încheiere care a fost prezentată pentru executare la BC "Moldindconbank".

- **Copia autenticată a demersului Curții Supreme de Justiție cu nr.5s-72/14 din 17.04.*****14**, prin care se expediază în adresa Procuraturii Anticorupție nota informativă și cauzele în procedură de ordonanță și copia autenticată a notei informative a Curții Supreme de Justiție privind examinarea cauzelor procedură în ordonanță ce vizează încasare unor sume considerabile de la agenți economici.

- **Copia autenticată a răspunsului BC „Moldindconbank” SA din 24.09.*****16 cu nr.110055 cu anexele** respective, care atestă faptul că ordonanța judecătorească din 14.02.*****13 pronunțată de judecătorul Garri Bivol a fost transmisă la executare, fiind de altfel, executată cu încasarea a 640000000 dolari SUA.

- **Copia autenticată a raportului Băncii Naționale a Moldovei din 07.07.*****14 privind rezultatele controlului efectuat la BC „Moldindconbank” SA cu anexe.**

- **Informația Judecătoriei Centru mun.Chișinău nr.424 din 10.10.*****16 și Agenției de Administrare a Instituțiilor Judecătorești nr.01/823 din 18.10.*****16 cu materialele anexă.**

- **Copiile hotărârilor judecătorești nr.2po-47/12** emise de judecătorul Feodor Gonța din data de 02.03.*****12 și din 16.03.*****12, nr.2po-1/14 și nr.2po-2/14 din data de 14.01.*****14 și nr.2po-67/13 din data de 12.12.*****13 emise de judecătorul Igor Botezatu; nr.2po-1071/13 din 03.12.*****13 emisă de judecătorul Maria Țurcan și nr.2po-1394/*****11 din 06.12.*****11 de judecătorul Gh.Marchitan.

- **Răspunsul nr.13/14-5236 din 28.11.*****16 a Serviciului prevenirea și combaterea spălării banilor a CNA.**

- *Extrasul din contul curent al persoanei asigurate Vasile Radu* și din Registrul bunurilor imobile.

3.4. Corpurile delictive:

- **Dosarul civil nr.2po-93/12**, inițiat la cererea creditorului Tottenham Management LTD privind încasarea datoriei în sumă de 640000000 dolari SUA în mod solidar de la ООО„Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто” ООО„ИнтерМар”, ООО„Голеон” și persoana privată Vasili Radu, examinat la 14.02.*****13 unilateral de judecătorul Garri Bivol.

3.5. *În debateri judiciare, apărătorul Turceac Ivan care acționează în interesele inculpatului în baza mandatului avocațial, a solicitat achitarea inculpatului Garri Bivol pentru comiterea infracțiunii incriminate, prevăzute de articolul 307 alin. (1) din Codul penal, deoarece Ordonanța judecătorească, este distinctă, aparte, de alte acte judecătorești, cum ar fi Hotărârea, Încheierea sau Decizia, prevăzute de art. 307 alin. (1) din Codul penal și interpretarea extensivă defavorabilă sau aplicarea prin analogie a legii penale, sunt interzise.*

În susținerea poziției sale, partea apărării nu a solicitat administrarea altor probe suplimentare celor prezentate de partea acuzării în ședința de judecată, însă a făcut referire la probe administrate de acuzare la faza urmăririi penale și a comunicat că încă la etapa urmăririi penale, a depus o plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, vizavi de modul în care a fost ridicat, păstrat, dosarul de Ordonanța 2PO. Încă 7 ani în urmă, începutul anului *****17, a depus plângere către Procurorul ierarhic superior, care în decursul termenului prevăzut de lege nu a reactionat la aceasta plângere. Plângerea a fost depusă la judecătorul de instrucție la aceeași perioadă, care a transmis-o la instanța de fond, deoarece cauza era deja în instanță.

Consideră că cauza penală în privința clientului său, pe art. 307 a fost pornită abuziv de către procuror, pentru o faptă neprevăzută de legea penală. Și pe tot parcursul sa străduit, a încercat de a inventa diferite analogii, utiliza diferite sintagme, chiar în rechizitoriu actul emis de inculpat, sunt denumite diferit.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază

de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului și etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Instanța constată că inculpatul Garri Bivol urmează a fi achitat în acuzarea adusă pe motivul *lipsei elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate*, din următoarele considerente.

În același context, în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, *când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.*

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii nr. 10 din 24 februarie *****00 a Plenului Curții Supreme de Justiție, potrivit cărora *sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri*. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, *când toate versiunile au fost verificate*, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictetețe dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar din conținutul alin. (2) al aceleiași norme din Codul de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Garri Bivol a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei*, *Vadehurk împotriva Olandei*, *Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României*, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea

solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din *****07*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

Conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Garri Bivol au fost calificate juridic în baza art. 307 alin.(1) din Codul penal, care stabilește răspunderea penală pentru „**Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii**”.

Astfel, mai întâi de toate, înainte de a proceda la exercițiul de determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile incriminate inculpatului Garri Bivol și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal, urmează a fi apreciat conținutul elementelor acestei infracțiuni, iar în concret, obiectul acestei infracțiuni.

Instanța de judecată reține că potrivit doctrinei juridice **obiectul material** al infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal, îl reprezintă *sentințe, decizii, încheieri sau hotărâri* contrare legii.

În subsidiar instanța pune în lumină faptul că în conformitate cu art. 14 din Codul de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile în primă instanță, independent de nivelul acesteia, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere sau ordonanță. În formă de hotărâre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul cauzei. În formă de încheiere se emite dispoziția primei instanțe prin care nu se soluționează fondul cauzei. Ordonanța judecătorească se emite la examinarea în primă instanță a cauzelor specificate la art.345 din Codul de procedură civilă. Dispoziția judecătorească, prin care se soluționează fondul apelului și recursului, se emite în formă de decizie, iar la soluționarea problemelor prin care nu se rezolvă fondul apelului și recursului, dispoziția se emite în formă de încheiere. Respectiv, instanța denotă că ordonanța judecătorească nu se regăsește ca obiectul material al infracțiunii în dispoziția alin. (1) al art. 307 Cod penal, și o altă apreciere ar fi contrară principiului legalității și ar constitui o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale.

Conform art.3 alin.(2) Cod Penal, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise.

În acest sens, instanța urmează să precizeze că în Decizia nr. 126 din 15.11.*****18, Curtea Constituțională la pct. pct. 18, 19 și 21 a statuat următoarele: „, ... **18. Totodată, având în vedere principiul aplicabilității generale**

a legilor, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Din nou, deși certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. **Rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor** (Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie *****13, § 92 și §93).

19. Cu privire la clarificarea normelor juridice, Curtea Europeană a reținut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a dreptului este o parte bine-consolidată și necesară a tradiției juridice în statele-părți la Convenție. Articolul 7 din Convenție nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiția ca evoluția care rezultă să fie conformă cu esența infracțiunii și să fie previzibilă în mod rezonabil (Kononov v. Latvia [MC], 17 mai *****10 § 185).

21. În orice caz, deși ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze și să clarifice normele legale penale, acestea **nu sunt îndreptățite să recurgă la o interpretare extensivă defavorabilă a legii penale**. O asemenea abordare este interzisă de articolul 22 din Constituție și de articolul 7 din Convenția Europeană. În consecință, cerința interpretării stricte a normei penale urmărește protecția persoanei împotriva arbitrarului. ...”.

În hotărârea nr.12 din 27.03.*****17 a Curții Constituționale, Curtea a reținut că răspunderea penală a judecătorului în temeiul articolului 307 din Codul penal poate fi compatibilă cu principiul independenței judecătorului **doar în urma unei interpretări restrictive** și doar în baza unor probe **incontestabile**, care ar demonstra intenția judecătorului în emiterea actului judecătoresc contrar legii.

Este restrictivă interpretarea impusă de concluzia că între formularea textului legal interpretat și cazurile din practică ce încadrează în ipoteza sa nu există concordanță, în sensul că formularea textului interpretat este prea largă față de ipotezele care se pot încadra în text.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce

califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Componența infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Potrivit doctrinei penale, obiectul material constă în obiectele, lucrurile, bunurile sau corpul persoanei față de care sau împotriva căreia a fost îndreptată acțiunea sau inacțiunea criminală.

Conturând cele expuse, instanța de judecată constată că *ordonanța judecătorească*, nefiind inclusă în dispoziția normei art.307 alin.(1) Cod penal (redacția legii la data comiterii faptei imputate), de rând cu alte acte de dispoziție care pot fi pronunțate de judecător/instanța de judecată, *nu este obiect material* al acestei infracțiuni.

Or, sentința de achitare în baza temeiului menționat se adoptă atunci, când există o anumită conduită, dar lipsesc anumite alte elemente constitutive ale infracțiunii (în speță: inexistența obiectului material descris de *verbum regens*), și care în mod obiectiv redă *lipsa laturii obiective* ale infracțiunilor imputate.

Astfel, rezultă că *latura obiectivă* a infracțiunii imputate va fi realizată doar în cazul în care *obiectul juridic material* al infracțiunii analizate va constitui numai următoarele acte de dispoziție ale instanței de judecată – hotărârea, sentința, încheierea, decizia, adică *anume așa cum este redată dispoziția normei penale imputate*.

Subsecvent instanța relevă că, nu poate fi acceptată poziția acuzării privind aplicarea în sens larg a noțiunii de hotărâre, în condițiile în care, legiuitorul a enumerat expres în dispoziția art.307 Cod penal actele de dispoziție concrete pronunțate de judecător contrare legii - hotărârea, sentința, decizia sau încheierea, or altfel, putea să se limiteze doar la indicarea noțiunii de hotărâre și sentință. Iar odată

ce legiuitorul a inclus în dispoziția normei penale și alte acte de dispoziție care pot fi emise de instanța de judecată, această listă este **exhaustivă**.

În subsidiar, instanța notează că *latura subiectivă* a infracțiunilor prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal și imputate inculpatui, se realizează doar prin *intenție directă*, adică persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Respectiv, în speța dedusă judecării învinuirea adusă inculpatului de către procuror, nu conține indicarea la forma (caracterul) vinovăției infracțiunii imputate, iar instanța de judecată nefiind abilitată cu atribuții de învinuire, nu este în drept să completeze învinuirea în sensul agravării, dar la examinarea prezentei cauze penale nici nu a stabilit în acțiunile inculpatului intenția directă, din lipsa de probe în acest sens din partea acuzatorului de stat, se conchide și despre *lipsa laturii subiective* în acțiunile inculpatului Garri Bivol și lipsa la caz, elementului constitutiv respectiv a infracțiunii imputate inculpatei.

Așadar, acțiunile care constituie infracțiunea incriminată inculpatului pentru pronunțarea *ordonanței judecătorești cu nr.2po-93/*****13 din 14.02.*****13* urmează a fi comise de către ultimul intenționat, forma vinovăției fiind doar *intenție directă*.

Inter alia instanța notează că, verificarea corectitudinii aprecierii circumstanțelor de fapt și drept, cât și corectitudinea aplicării legii materiale la judecarea cauzei civile, ține de competența instanțelor judecătorești ierarhic superioare în ordinea procedurii civile, competențele căreia nu pot fi substituite de către procuror.

În circumstanțele în care procurorul nu este participant la procesul civil, instanța constată că această prerogativă este atribuită instanțelor judecătorești superioare la exercitarea de către participanții la procesul civil a căilor procesuale de atac în modul prevăzut de lege.

Cu toate acestea, în speța dedusă judecării procurorul poate înainta învinuirea unui judecător privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 Cod penal, atunci când există probe verosimile de pronunțare cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii, atunci când acestea probe în substanța sa diferă de pretinsă încălcare a normelor de procedură civilă sau a dreptului material.

Sub auspiciul probelor administrate, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie *****16, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea

constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie *****09, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie *****16, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie *****18, § 51, 62)

Examinând fiecare probă în parte, iar mai apoi și în totalitate prin coroborare, apreciind probele fiecare separat și în ansamblu, audiind declarațiile martorilor și a inculpatului, analizând în totalitatea lor materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că, materialele prezentei cauzei penale nu conțin alte probe decât referire la pretinsă încălcare a normelor de procedură civilă și normelor de drept material relevant soluționării cauzelor civile menționate în rechizitoriul și în ordonanța de modificarea învinuirii în sensul atenuării învinuirii, procurorul în speță nu a prezentat probe verosimile și incontestabile privind existența în acțiunile inculpatului a intenției directe la pronunțare cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii, iar prin urmare *nu este realizată latura subiectivă* a infracțiunii imputate și prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal. Or, nici o probă luată în mod separat, cât și toate probele în ansamblu, cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția inculpatului privind comiterea infracțiunii imputate. După cum s-a menționat supra, ordonanța judecătorească nu se regăsește prin dispoziția art.307 alin.(1) Cod penal.

Din considerentele menționate supra, și anume din lipsa în speța obiectului material a infracțiunii ce după sine atrage *lipsa laturii obiective*, cât și *lipsa laturii subiective* a infracțiunilor imputate, astfel nefiind prezente elementele constitutive menționate supra, ceea ce înseamnă că inculpatul Garri Bivol urmează a fi achitat în temeiul prevederilor art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în conformitate cu care, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art.387 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, *în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.***** al Codului penal.*

Ținând cont că, fapta inculpatului nu întrunește elementele *infracțiunilor imputate* și prevăzute de art. 307 alin.(1) Cod penal, și aceasta urmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, instanța de judecată *nu se va pronunța asupra acțiunii civile.*

Cu referire la cheltuielile judiciare.

7. Conform art. 229 alin.(1), (2) și (3) CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată

poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Conform art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Instanța notează că în temeiul art.397 alin.(1) pct.5) CPP, în coraborare cu art.227 alin.(2) pct.5) și art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală al R.Moldova, acuzatorul de stat a solicitat instanței să fie dispusă încasarea din contul inculpatului a sumei de **1904 lei MD** cu titlu de **cheltuieli judiciare**, conform tabelului –anexă la rechizitoriu.

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța va respinge solicitarea procurorului în condițiile în care inculpatul a fost achitat, iar în acest caz s-a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a*

contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai *****05; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie *****05; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie *****06, etc.*).

Cu privire la corpurile delict.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

Procurorul în dezbateri judiciare a solicitat ca corpul delict – **dosarul civil nr. 2po-93/*****13, în original** prin prisma prevederilor art. 162 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, ca acest corp delict să fie păstrat în continuare anexat la materialele prezentei cauze penale (*până la examinarea acestui dosar inclusiv de instanțele apel/recurs, pe motiv că acesta constituie obiect al examinării în prezenta cauza penală*), iar în cazul necesității, urmând ca acesta să fie remis persoanelor/instituțiilor interesate doar pentru scurt timp.

Prin urmare, chestiunea cu privire la corpurile delict se va soluționa în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) pct.4) Codul de procedură penală, prin dispunerea *păstrării acestora la materialele cauzei penale, pe toată durata păstrării dosarului penal.*

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 65 din Codul penal, 162, 227-229, 340, 384-389, 390 alin.(1) pct.3) și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Bivol Garri ***** învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) Cod penal, **se achită** din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Corpul delict: Dosarul civil nr.2po-93/12, inițiat la cererea creditorului Tottenham Management LTD privind încasarea datoriei în sumă de 64000000 dolari SUA în mod solidar de la ООО„Атлантик”, Dodia (Proprietary) Limited, ООО„Моренто” ООО„ИнтерМар”, ООО„Голеон” și persoana privată Vasili Radu, examinat la 14.02.*****13 unipersonal de judecătorul Bivol Garri - *urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.*

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător

Judecători

Sergiu Daguța

Denis Guzun

Livia Mitrofan